

לצופה את החוויה הראשונית שבמצויאת הקשר אל העולם.

מלחמה בבאר-שבע

שני אויבים (מוגרב, תל-אביב; אי-טליה) בבאר-שבע, בה הקים את מפקדתו המפיק האיטלקי דה-לורנטס, נלחמו ביניהם גיבורי הסרט לפי הוראתו. אך אלברטו סורדי האיטלקי ודוד ניבן הבריטי לא רק לחמו במכונות ירייה ולהבזירים ולא רק בפני המצלמה.

סורדי נתפש להתקפים היסטריים, האשים את ניבן בניסיון, לגנוב את ההצגה. ניבן, אלגנטי וערמומי, גילה טוב-לב מפתע. וכי גיסטה פתאומית של נדיבות ביקש מהבמאי הבריטי גאי האמילטון להרשות לסורדי לעתת את פניו לפני העדשה כאות-הנפשו (הוא ידע, כמובן, שקומיקאי שאינו מרוסן עלידי הבמאי שלו, עלול "לרצוח" את עצם הופעתו).

רמז דק, סורדי התלונן לפני כל מי שהיה מוכן לשמוע שהוא משועמם עד מוות. הוא התאונן שאין מספיק מועדוני לילה בבאר-שבע, שגמלים אינם מעניינים

סרטים

בלי מבט אחורי

הייו של כדרן (ארמונד, תל-אביב; בריטניה) הוא מחזה בו הצליח הצעיר הזועם של בריטניה, ג'ון אוסברון להמחיש את מה שלא הצליח הצעיר הזועם של ישראל, ניי סיג אלוני, להמחיש במחזה היחיד שלו: לחם ושעשועים. זוהי ואריאציה חדשה על הנושא הישן והנדוש של הליצן הצוחק על הבמה ובוכה מאחורי הקלעים.

המחזה זכה להצלחה גדולה בלונדון, בי-עיקר בשל העובדה שבאחת הסצנות הופיעה בו כניצבת נערה עירומה לחלוטין. בסרט יש רק נערות ערומות למחצה אך יש בו הרבה יותר מאשר במחזהו של אוסברון. אין זה תיאטרון מצולם כי אם סרט המניצל את כל המימדים של הקולנוע, ובעיקר את התנופה והמרחב החסרים על הבמה. לורנס אוליבייה, זקן ומכוער מאשר נר-אה איפעם על הבד, מופיע בדמותו של הכדרן, בעל תיאטרון זעיר בלונדון-פארק הלוחם את מלחמת קיומו, ניצב על סף ה-התמוטטות כשחיוך אופטימי על פניו. אין

כדי ששערך יהיה יפה ושופע...
... חפפי אותו במי שיער המכילים חמרים טבעיים המזינים את שרשיו.
למען שרשי שערותיך, להרחקת קשקשים, ל- ברק ולהופעה נאה, חפפי במוצר איכות של הביאוקוסמטיקאי ד"ר א. רובין.
בקבוקון ב-75 אגורות.

ELIXIR 2

אם הנך חופפת במספרה, קני בקבוקון כדרכך אליה. לבחירתך: אליקסיר 2 לשיער שמן, או לשיער יבש ובינוני

ניבן (ימין) וסורדי (שני משמאל) בעת ההסרטה
תה ומאקארוני

אותו, וגם הלשין על עמיתו דוד ניבן, ש- הוא גורא לא חברותי — כל הזמן הוא מסתגר עם אשתו הצעירה החדשה בחדר. **בלי סכון ומסרק**, עוזרי הבמאי, יואל זילברג וזאב חבצלת המנות, לא הצליחו להחזיר את השקט על כנו, וכעונש על כך, לא נכללו ב"השימת הכיבודים" המצורפת אל הסרט המוגמר (אבל גם שמו של מר אשר הירשברג, איש משרד המסחר והתע- שיה לא נכלל ברשימה, למרות שהרשה ל- דה-לורנטס להשתמש בתחנת הרכבת של באר-שבע — שקושטה כזו שתראה כמו אדיס אבבה — באפס מחיר).

בלי-ההסרטה של אותה סצנת-המונים, היה כפה כסית המרוחק — ריק מאדם. כל בעלי הכשרונות הצעירים, המזהירים בתחר מי הכתיבה, הזמר, המחול, הציור והחידוד, מילאו את רכבות המשא שבתחנת באר-שבע, כשהם מופיעים כשבויי מלחמה איטל- קיים שלא אחוז בסכונן ולא נגעו במסרק. רבים מהם לא נזקקו כלל לאיפור.

האמינין והנבון, השבוע ניתן לקהל הישראלי לחנות במוצר המוגמר. התוצאה היא קומדיה עירנית, קלילה וזוהרת, בה נראים הבריטים שלומיאילים כאיטלקים. שר- תיהתה מזה, ואוכלי-המאקארוני מזה, נואו כמשתתפיה של שיגאה גדולה — שנקראת "המלחמה במדבר חבש".

תחילה נעשה ניבן שבוי של סורדי. הוא נמלט, ושובה את סורדי, סורדי נמלט ולוקח את ניבן בשבי. ניבן נמלט, וכי וכי. וכי- בסופו של דבר נתבלבל החשבון, ודבר ש- נראה מצחיק בפעם הראשונה, השניה וה- שלישית, תול להצחיק כשהוא נמשך. הבמאי גאי האמילטון, אם להתבטא בעדי- נות, איננו פליני, שידע כיצד להחזיק את סורדי. על איש המצלמה רוטונו ניתן לומר רק שעשה את מלאכתו ביעילות.

ובסיכום: שני אויבים הוא פשוט יותר מדי מצחיק ולכן אינו יכול להחשב כדראמה אנטי-מלחמתית, אבל הוא לוקה בנטייה מופרזת לחזור על דברים שוב ושוב, מה שמקלקל גם את סיכויו להצלחה בתור קומדיה.

הוא דמות אהודה. הוא נוכל סר-מצפון, רודף נשים ואוהב תענוגות, המוכן להקריב את רגשותיו ואת בני משפחתו כדי להחזיק מעמד באותו תיאטרון עלוב שלו בעיר ה- חוף.

עולמו של הכדרן נחרב עליו בקצב של טרגדיה יוונית. בנו נרצח על ידי המצרים בסואק, אביו מפר את נסיונו לשאת לו צעירה ומת בנסיון נוסף להצילו. פושט רגל, סר-תקוה, נרדף על ידי החוק ומס- ההכנסה הוא לובש תמיד את הארשת העי- ליוה, שאין לדעת אם היא שייכת למקצועו או לטבעו.

זוהי מלודרמה קטנה, סתרת יומרות וזעם מופנה אחורה, המתעלית רק בזכות משחק מעולה.

קשר אל העולם

העושה נפלאות (הוד, תל-אביב, אר- צות-הברית) היא גירסה מצולמת של דרא- מה בימתית, המבוימת ומשוחקת בידי אר- תו צוות עצמו שהפך את המחזה להצגת קופה בברודוויי. סיפור אילופה של ילדה ע-וורת-חרש-אילמת בידי מחנכת אמיצה, שהיא קטע מסיפור חייה של הלן קלר, הומי- תו ברגשנות יתר על ידי ויליאם גיבסון. אך למרות גודש הפאתוס, האלימות והצע- קנות, הבולטים יותר דווקא במחזה המצ- למ, יש בעצם הדרמה על הפיכתה של חיה פראית לאדם, מטען אנושי רב המסוגל לזועזע.

מבצעה של אן סוליבאן (אן באנקרופט) שהקנתה להלן קלר (פאטי דיוק) את אמצ- עי הכרת העולם החיצוני ללא החושים החסרים לך תוך כדי מאבק עם הורים שמי- רניים וחסרי הבנה, מנוצל במחזה בעיקר כדי לעורר רגשות רחמים והשתתפות בצער. אולם הדרמה האמיתית היא עצם מאבקה של המורה להקנות למוכת הגורל את אמי- צעי החשיבה והתיקשורת היסודי — תפי- סת הסימניות שבמילים.

דראמה זו מובלסת בין שאר סממני המ- חזה בעיקר הודות למשחק הנוגע ללב של המורה והניכתה, המצליחות להקנות גם

צמר ודברי סריגה מכבסים אך ורק בקצף רך ללא אלקלי של

אמיתי רק באריזה אדומה — כחולה עם תמונתו של ילד, "טקסטיל שמפוי".

תוצרת נקה — תוצרת איכות המפציצים: חבי נורית בע"מ.

ח ד ש

אשה ואהבה

מאת ד"ר א. צ'סר

ספר מקוף על הל'ין השונה מכל האחרים. גישה מיוחדת במינה אל מכלול הבעיות שבינו לבניה'.

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת ד"ר מרדכי זיומן

ספר ראשון מסוגו בארץ. מט- רתו לעזור לצעירים ולקשישים להתגבר על הדאגות, הלבטים והקשיים בשטח המיני.

הפצה ראשית:

י. ברונפמן בע"מ, צ'לנוב 2, ת"א

אימפרסוריו ק. גינצבורג מצוי: גדול אמני הזמר הצרפתי

השחקן הפסנתרן והמלחין

ז'ילבר בקו

עם ריימונד ברנארד ותזמורתו שבועי ימים בלבד בישראל
2 הצגות גאלה ב-8.30
תל-אביב, "היכל התרבות",
מוצ"ש 23.2, יום א' 24.2.

חיפה, "ארמון" יום ב' 25.2 ב-9
הצגה יחידה לחיפה והצפון.

ירושלים "בניני האומה" מוצ"ש,
2.3 הצגה יחידה לירושלים והסביבה

כרטיסים לכל החופעות
במחיר ₪ 8.75 ל"י
(כולל 25% מס שעשועים)

בת"א: "רוקוקו", "בנף", "לאן", "רדיו",
אוניון", "שרותרון", "במה", "הדרן".
חיפה: גינצבורג-יובל.
ירושלים: כהנא.

ובערי ההופעה בקופות התיאטרונים.